

Sint Maarten

Bisschop die deelde met de armen

Op 11 november trekken kinderen met een lichtje door de straten. Ze denken daarbij aan het verhaal van Sint Maarten. Hij was een Romeinse soldaat die een arme bedelaar de helft van zijn mantel gaf.

Met Sint-Maarten is het 's avonds een gezellig boel op straat. Kinderen gaan zingend langs de deuren en krijgen handenvol snoep. Sint-Maarten wordt altijd gevierd op 11 november. Het is een feest van lichtjes in deze donkere tijd en het is een feest van vrijgevigheid en gastvrijheid.

Sint-Maarten zelf was ook zo vrijgevig. Naast de Domkerk in Utrecht kun je het verhaal van zijn leven zien. Hij wordt 1600 jaar geleden geboren in Hongarije als zoon van Romeinse ouders. Als hij 15 is, wordt hij soldaat. Hij geeft veel om de armen en als hij op een dag bij een stadspoort een bedelaar tegenkomt die het heel koud heeft, snijdt hij een stuk van zijn mantel af en geeft het aan de man.

Als hij 19 jaar is gaat hij leven als kluizenaar, dat is iemand die al zijn bezittingen weggeeft en eenzaam in de natuur gaat leven. Sint-Maarten woont op een eiland. Als hij weer op het vasteland gaat wonen, wordt hij bisschop in de Franse stad Tours waar hij zich inzet voor de verspreiding van het christelijke geloof. Als hij sterft is hij 80 jaar. Op 11 november van het 397 wordt hij begraven in de kerk in Tours.

Deze dag is de dag waarop hier Sint-Maarten wordt gevierd. 'Bij het stadshuis gekomen stelden de deelnemertjes zich op om gezamenlijk het Sint-Maartenlied te zingen. Al honderden jaren wordt Sint-Maarten in ons land gevierd. Op Sint-Maarten trekken de kinderen zingend langs de huizen en worden ze door de bewoners op snoep getrakteerd. Hier in Utrecht was het de burgemeester die de versnaperingen uitreikte, daarbij geassisteerd door zijn echtgenoot. Voor de jongens en meisjes is dit snoepen wel de prettigste kant van de Sint-Maartenviering.

'Het is het eerste lichtfeest van een hele rij. Mensen proberen dan de donkere dagen van de winter te verjagen. Bij Sint-Maarten doen ze dat door met een uitgeholde biet of pompoen door de straten te lopen. Het uithollen van zo'n ding is een heel karwei.' Als je zo'n biet hebt, is het het beste om heel zo'n stuk eraf te snijden en dan met een appelboor zo'n stukje zoals dit zo wat al bijna tot onderaan is tot ie niet meer dieper gaat. Dan moet je dus met die appelboor opzij er dan gaten in maken: de ogen en een neus. En met een soort mes, kan je er ook nog een mond in snijden. En als ie helemaal klaar is, kan je er ook nog een theelichtje in doen. En als je klaar bent, mag ie zo.' De kinderen die niet zo handig zijn in het uithollen van een suikerbiet kopen gewoon een lampion.